

EIKÄ ME OLLA VELJEKSIÄ.

Eikä me olla veljeksiä,
vaikka me ollaan kahden,
jalajallai jalajala veiveivei,
ja vaikka me ollaan kahden.

Tavallisen reiluja mamman poikia
toiselta puolen lahden,
jalajallai jne.

Pääskyt kun lenteli etelän maille,
niin silloin me tultiin tänne,
jalajallai jne.

Heilamme toisille luvattiin
ja Suomelle elämämme,
jalajallai jne.

Jos teille tytöt ikävä tulee,
niin sille ei mahda mitään,
jalajallai jne.

Ruunun rossia rinnan päällä
nyt pojista parhaat pitää,
jalajallai jne.

Pianhan se loppuu se reserviaika
ja eihän se kauan kestä,
jalajallai jne.

Silloin me siirrymme siviiliin
ja kiitämme viimeisestä,
jalajallai jne.

S A V O N M A A N H I L I M A.

Juna vislas just poes Kouvolasta
ja jyttyttel Kuopioon päin.
Vaunun sillalla yhtä tyttölasta
minä jututtamaan joutessaan jäin.
Ol helmet niin hohtavat kaalalla sen
ja punavärj ol huulilla luonnollinen.
Niin kaunis oli ilima,
mut kauniimpi oli Hilima
niin hempeesti helema,
sillä tuulessa heilahtelj.
Voe, voe jos sais tuntee
nuo tuhannet tunteet,
jotka silloin mun sielussaan aelchtel.

Juna Kuopioon kun tulj asemalle,
siinä tillausset tehtiin myö niin,
jotta puistoon sen ison koevun alle
huomenillalla suavuttaisiin.

-Mut Hilima, tuo Hilima ei tullun-
nakkam,
minä itseksen saen jiihä vuan aat-
telemaan.

Niin kaunis oli ilima jne.

Iso Iita

Minun armaani ei ole Orvokki ei Liisa eikä Tellervo.
Ei kooltansa ole kovin pikkuinen, ei hento eikä hontelo,
vaan se Iso Iita on, vaan se Iso Iita on. Ja sen Ison Iitan
rinnalla elo pojan onpi huoleton.

Minun armaani painavi paljaultaan satakolmesta kiloa.
ja tarpeeksi aivan hän tarjona mulle onnea ja iloa,
kun se Iso Iita on, kun se Iso Iita on jne.

Meidän porukkamme poikia harmittaa niin haikiesti toisia.
Sillä harvoilla miehillä hallussaan on morsioita moisia,
kuin se Iso Iita on, kuin se Iso Iita on, sillä Ison Iitan
rinnalla elo pojan onpi huoleton.

Kun ryssien jälessä mä ryntäilen taikka makaelen maastossa,
niin Iitani luokse mä ikävöin tässä rakkauden päästössä.
Kovin isohan se Iita on, hieman isohan se Iita on.
Mutta Ison Iitan rinnalla elo pojan onpi huoleton.

Kun linjoilta pääsen mä lähtemään sen Iitan luokse lomalle,
niin sydämeni haluja mä haastelen sille Iitalleni omalle.
Kovin isohan se Iita on, hieman isohan se Iita on.
Mutta Ison Iitan rinnalla elo pojan onpi huoleton.

Jos ryssän pommit ne pirsto ei meidän poloisia päitämme,
niin Iitan kanssa me iloiten vielä vietämme häitämme.
Kovin isohan se Iita on, hieman isohan se Iita on.
Mutta Ison Iitan rinnalla elo pojan onpi huoleton.

Ja kun vuosia jatkaa me jaksamme tätä toveruutta totista,
niin pirttimme täyttyvi pienistä sotapojista ja lotista.
Kovin isohan se Iita on, hieman isohan se Iita on.
Mutta sittenpä Iitan torpassa ilo lepättävi loputon.